

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra De, der tog hjemmefra 2

Citation: Larsen, Karl: "De, der tog hjemmefra 2: Forvalterfarmeren og hans Hustru. En Københavner paa Trampen. Den Fynske Husmandssøn Poul Jørgensen", i Larsen, Karl: *De, der tog hjemmefra 2: Forvalterfarmeren og hans Hustru. En Københavner paa Trampen. Den Fynske Husmandssøn Poul Jørgensen*, Gyldendalske Boghandel. Nordisk Forlag, 1912-1914, s. 60. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_13-shoot-idm140369700328608/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: De, der tog hjemmefra 2: Forvalterfarmeren og hans Hustru. En Københavner paa Trampen. Den Fynske Husmandssøn Poul Jørgensen

„Aldrig har jeg i Danmark set Mage,“ skriver Laura i Brev af 5. Decbr. s. A., „jeg vilde skrive og skrive til Dig, men bestandig opsatte jeg at skrive, fordi en Aneise sagde mig, at en saadan Høst var ikke os forundt.“

Netop ligesom Lauras Mand „stod færdig til at høste, saá vi en fæl, sort Sky i Nordvest. Chr. vilde vente og se, hvad den bragte; det gik ham som mig, vi anede, der vilde komme noget, og der kom en Storm, saa Huse væltede, en Kirke, 4 Mil Øst for os, blev flyttet 20 Fod fra sin Plads, en stor Skole blæste helt i Stykker. 1 Mil Øst for os blev en Stald med 4 Heste, nogle Køer m. m. flytte[de] 16 Fod fra sin Plads, et stort Hus blæste helt omkuld. . . . Her slog noget mod Huset, Gud véd, hvad det var, saa Kalken revnede og mit nye Tapet hang i Laser paa Væggene. Vi var som alle tyede ned i vort sorte, lille Jordhul, vi kalder en Kælder, med Lygten og Økser til at hjælpe os ud med, om Huset skulde styrte ned over os. Det lynede og tordnede, og hos os kom Hagl som Skillinger, længere borte som Hønsæg. Der fløj Skyer langs med Jorden; hvor de ramte, tog de alt med. Det var en gruelig Time, en eneste lumpen Time — og alt, Haab, Arbejde, tusinde Ønsker, alt var forbi; og dog maa *vi* ikke klage, thi lidt blev der jo dog levnet, men mange kunde ikke engang se, at der havde været Sæd paa Marken, Jorden var som rodet op. Nu maatte vi til at have en Masse Folk til at hjælpe med Høsten, Maskinerne kunde ikke meje det meste, flere Dage var vi 15 Mennesker, med 3 Gange om Dagen varm Mad, en lille 12 Aars Pige til at vadske